

осуществления не удастся, подобные акции протеста будут продолжаться с определённой цикличностью.

Ещё одним доказательством того, что массовые акции протеста приносят определённые плоды, является то, что чаще всего экономические митинги перерастают в политические.

У понятия митинг есть и оборотная сторона, которая показывает не только неэффективность данного метода борьбы, но и его социальную, экономическую и даже демографическую опасность.

Хотелось бы начать с того, что большая часть участников массовых акций протеста не разделяют тех идей, которые отстаивают протестующие, или даже не осведомлены о них. Кроме того бесполезность массовых митингов можно аргументировать и тем, что общество в целом не в состоянии правильно проанализировать политическую и социально-экономическую ситуацию в стране, не имея специального образования политолога или экономиста, и тем самым оно только мешает правительству действовать в рамках сложившейся ситуации, создавая дополнительные проблемы внутри страны.

Не последним фактором, делающим митинг социальным злом, является влияние толпы, которое приводит к деструктивному решению общественного конфликта и принятию радикальных действий со стороны власти, направленных на его подавление.

В завершении можно сказать, что, если участники митинга в действительности объединены одной идеей, понимают, в чём состоит проблема, причины и пути её возможного решения, то они могут достигать до правительства, добиться осуществления данной идеи и решения вопросов, препятствующих этому. Необходимо также учитывать риски, связанные с проведением массовых акций протеста, а именно возможности вооружённого решения конфликта, ухудшение политической и социально-экономической ситуации в стране.

*Баранова А.
НТУ «ХПИ»*

ПРОБЛЕМА ПРОТИДІІ ТОРГІВЛІ ЖІНКАМИ ТА ДІТЬМИ

Одним із найголовніших порушень прав людини в сучасному світі є злочин, що має багато назв – «біле рабство», «торгівля людьми», «контрабанда людьми». За оцінками іноземних експертів щорічно 1,5–2 мільйони людей стають «живим товаром» розвинутих країн Центральної та Західної Європи, а також держав азійсько-тихоокеанського регіону.

Для України проблема торгівлі жінками та дітьми в її сучасному розумінні постала наприкінці ХХ століття, зокрема після розпаду СРСР. Сукупність соціально-економічних умов, специфіка географічного положення та справжній «хаос» на українських кордонах призвели до того, що Україна перетворилася з країни-транзиту на країну-донора жінок та дітей, зокрема для Туреччини, Німеччини, Ізраїлю, Італії, Греції та інших європейських країн.

Торгівля людьми уже давно стала явищем глобального масштабу та складовою міжнародного кримінального бізнесу. Тому боротьба з нею потребує не лише національних, але й міжнародних сумісних дій і співробітництва.

У даний момент найбільш повне визначення торгівлі людьми дає «Протокол з попередження торгівлі людьми, особливо жінками і дітьми», який доповнює Конвенцію ООН про боротьбу з транснаціональною організованою злочинністю: «Здійснення з метою експлуатації вербування, перевезення, передачі, приховання чи отримання людей шляхом погрози силою або її застосування чи інших форм примусу, викрадення, шахрайства, обману, зловживання владою чи вразливістю стану або шляхом підкупу у вигляді платежів чи вигод для одержання згоди особи, яка контролює іншу особу».

Причини і умови, як сприяють і породжують торгівлю жінками і дітьми можуть бути різними. Так, на думку багатьох фахівців основними причинами поширення такого негативного явища в Україні виступають: соціальна нерівність у державі – порушення прав жінок та їх маргіналізація у суспільстві; безробіття, низький рівень життя значної частини населення, різкий поділ суспільства на багатих та бідних; недосконалість національного законодавства; низький правовий і моральний рівень суспільства; подальша фемінізація трудової міграції молодих жінок і дівчат; поступове збільшення числа дітей-сиріт та соціальних сиріт, що надає можливості іноземним торговцям незаконно їх всиновлювати чи вербувати та використовувати в майбутньому для виготовлення порнографічних матеріалів; ріст попиту на послуги сексуального характеру у розвинутих країнах світу; швидкий розвиток туризму тощо.

Таким чином, аналізуючи фактори, що сприяють торгівлі жінками і дітьми, необхідно зазначити, що з метою здійснення активної боротьби з цим ганебним явищем доцільно вирішити ряд важливих проблем: слід забезпечити стабільність національної економіки та усунути першочергові фактори, що сприяють торгівлі жінками і дітьми (безробіття, соціальну нерівність, інфляцію, корупцію тощо); необхідно ефективно протидіяти нелегальній міграції, яка не лише має стійку тенденцію до зростання, але ї є супутнім явищем торгівлі людьми; слід періодично підвищувати кваліфікацію співробітників усіх органів, які здійснюють боротьбу з торгівлею людьми; створити спеціальну базу даних щодо юридичних і фізичних осіб, причетних до торгівлі людьми або підозрюваних у здійсненні такої незаконної діяльності; необхідно також надавати населенню інформацію про явище «торгівлі людьми», роз'яснювати правові норми стосовно поведінки в реальних життєвих ситуаціях, які можуть призвести до рабства, здійснювати показ зразків застосування життєвих умінь і навичок щодо навчання, знайомства, відпочинку, працевлаштування за кордоном; важливою є і соціальна реклама, яка розкриває сутність, форми та наслідки торгівлі людьми, шляхи виходу з кризової ситуації.